

съ друга, защото, думаше той: „ако нѣкога се поискать, тѣ не могатъ се взе.“

14-й Въпросъ. *Какви прѣдания и вѣрвания има за ония, които се женятъ ближни роднини? — До кой поясъ споредъ народътъ може да се вземжтъ роднини? — Храненицитѣ могатъ ли се ожени съ тия, които сж ги прибрали, или съ чадата имъ?*

Отговори:

Ахж-Челебийско. — По насъ криво гледать на онѣзи, които вземжтъ роднини. Укоряватъ ги и казватъ за тѣхъ „ка-то че ли се бѣхъ кратили вредъ момине и юношине, [та се взехъ роднина.“ Народътъ вѣрва, че нѣма берекетъ въ тая къща, гдѣто сж се взели роднини. И самитѣ тѣзи, които сж се взели роднина, не отказватъ, че щѣло да ги сполѣти нѣ-каква проклетия, която съ равнодушие очакватъ, за да имъ се опрости грѣхътъ. Въ една стара пѣсень е казано:

„Алену моме, Алену!

„Синъ ми си пламенъ втоакнала

„Между бѣлу-ну сарчице;

„Ни щешъ ли му го пригаси?

„—Пригаси гу ста пригаси,

„Ами сме близна роднина:

„Моя е майка и твоя

„Поарвичка двѣ братучадки

„Ние сме съ тебе вторички.....“ (гледай Бъл.

Иллюстр. год. I, св. V, стр. 117, кил. 2, пѣсень 10-та отъ запискитѣ въ Пятково).

Въ друга народна пѣсень е казано:

„Мари дѣвойку, дѣвойку

„Мари едничка на майка

„И петимничка на баща,

„Та защо ма ни пугльоаднишь?

„—Какъ да те лудо погледнамъ,

„Ага сме пуста роднина:

„Моя е майка съсъ твоя

„Поарвички двѣ братовчедки,

„Ние сме съ тебе вторички...“ (не обнародвана йоще).

Отъ горнитѣ пѣсни и отъ приказванията на хората, се